

ПОЛІТИКА ОЧИМА ГРОМАДИ

*Я не займаюся політикою,
А знаєте, це рівно, що сказати «Не займаюся життям».
Французький письменник Жюль Ренар*

Політика була, є і буде була однією з головних тем для обговорення. Де б ми не знаходились: в громадському транспорті, в парку, в гостях завжди чуємо розмови на різні політичні теми. Політика як тема для обговорення завжди буде в центрі уваги громадян, так як від неї залежить загальний добробут суспільства. В тому і визначається актуальність теми нашої роботи.

Об'єктом дослідження є найбільш обговорювані питання про сучасну українську політику.

Предметом дослідження є аналіз спектру бачення політики очима середньостатистичного громадянина та громади в цілому.

Метою дослідження є аналіз впливу політичних факторів на населення та сама думка населення про ці фактори. Тобто приділяється увага важливим для суспільства проблемам, які впливають на загальне розуміння політики громадою

В сучасному суспільстві існують групи, які мають різні ресурси багатства і влади, ці групи є верствами населення. Не завжди політика ставиться рівно до цих соціальних класів, тому метою статті є дослідження політики та політичного становища України очима різних верств населення.

Що ж таке, власне, є політика? Аристотель дає стисле і точне визначення політики: «Політикою є те, що стосується всіх» [1]. Отож, політика – важливий компонент життєдіяльності суспільства [2]. За своєю природою вона пронизує всі сфери суспільного життя. Для того, щоб зрозуміти як громада сприймає політику, нами було проведене опитування в м. Тернопіль :

З чим у вас асоціюється слово «політика»?

– На мою думку з політичною владою, з депутатами.

– Важко сказати одним словом, напевно з чимось великим та могутнім.

– Злість, ненависть, гроші і бійки, більше нічого сказати не можу .

Тож бачимо, що думки розділяються. В кожного свої асоціації. Напевно варто задуматись, чому ж в людей такі різні погляди. Більшість чомусь не сприйнятливо реагують на сучасні реформи та закони. Ми вважаємо, що для цього допоможе ще декілька запитань. На запитання «**Чи є прийнятною для вас сучасна політика? Можливо Ви б хотіли повернути часи СРСР?»** відповідали літні люди, яким на нашу думку, потрібна матеріальна допомога та прості жителі села:

– Звісно хотілося, що було краще. Але щодо СРСР категорично ні. Тільки згадайте скільки нашого українського вони винищили, знову такого допустити не можна, а скільки письменників було вбито.

І протилежна думка: - « в СРСР життя було кращим, була безкоштовна медицина, держава забезпечувала громадян житлом. А зараз що? Ніхто не думає, де і в яких умовах ти живеш.»

Що ж, майже усі суспільства так, чи інакше ностальгують. На нашу думку не потрібно чіплятися за минуле, як це роблять і досі. Якщо і зараз частина старшого покоління ностальгує за радянськими часами (що стало однією із причин війни на Сході нашої держави) то нашим поколінням зможуть маніпулювати якимось іншим чином, згадуючи про інші часи. Варто замислитись, наскільки ця туга може бути небезпечною у побудові того суспільства, до якого ми прагнемо.

Основою успіху кожної країни є зовнішня політика. Але іноді зовнішньополітичні зв'язки не завжди є вдалими, а в гіршому випадку країни можуть воювати між собою. Тому нікому не є секретом ставлення Росії до нашої України. В Росії там сама ностальгія дуже вміло інструменталізується, її використовує держава задля досягнення власних цілей. Постає питання, чим зумовлене це ставлення і чи здатна Росія його змінити? Тут нам дали таку відповідь прості робітники та священник греко-католицької церкви :

– Вже століттями ця країна є загарбником і терористом. Проблемою є те, що вони хочуть загарбати наші землі та відповідно наші ресурси. Не одноразово було зафіксовано вивезення вугілля з Луганської області в Росію. Ця поведінка країни, вже давно стала її менталітетом.

– Все в руках політиків, треба вертикально змінити владу в обох країнах і все може змінитись. Але все в Божих руках, тому нам залишається лише молитися за себе та свою батьківщину.

Можемо погодитись зі словами священника, але потрібно бути реалістами, щоб змінити щось навколо себе, треба змінитись самим. Але не все так просто, треба бути відвертим, змінити щось важко, потрібно докласти чималих зусиль, щоб жити в мирі. Що ж, кожен зрозуміє це по різному, а ми рухаємось далі.

Невід'ємною частиною держави є політичні партії. Політична партія – добровільне та організаційно оформлене об'єднання громадян, яке виражає інтереси частини суспільства і прагне до їх задоволення шляхом здобуття, утримання і використання державної влади. Україна має багатопартійну систему. В часи, важкі для України, ці партії мають проявляти себе. **Але яка політична партія є найдієвішою і чим саме?** Ми запитали про це саме члена політичної партії «Єдиний центр»:

– Очевидно, на сьогодні це партія «Батьківщина», тому що тільки ця партія ставить перед собою за мету відстоювання потреб, теперішніх потреб населення. Це і тарифи, і пенсії, і зарплати, робочі міста, це питання, які вони піднімають. Хоча я не прихильник цієї партії, але найбільш дієвою є саме вона. Але якщо за прихильністю, то, я не бачу зараз такої партії якій можна довіряти.

На жаль так і є, наші партії не завжди втілюють свої обіцянки, тому їм владі довіряти важко. Якщо поглянути з іншого боку, то теперішній владі важко все привести до ладу. Війна з сусідньою країною, криза, еміграція - ці фактори сильно гальмують економіку країни та її стан в загальному. Народ негативно сприймає це, більшість сильно критикує владу, кричачи що краще. Це не можна засуджувати, бо кожен хоче добре жити, а не виживати. Тобто, таким способом ніби намагаються докричатися, що їм важко. Всі прагнуть змін, тому простим, звичайним жителям ми задали питання:

Якщо б ви були політичним діячем, то що б змінили в першу чергу в Україні?

Насамперед я хочу звернути увагу на те, що більшість політиків не цікавить як живе український народ, вони ніби не помічають як важко людям, а особливо пенсіонерам оплачувати усі комунальні платежі, я уже не говорю про медичну допомогу, хоча самі політики стверджують що у людей хороші зарплати і пенсії для того щоб мати змогу все оплатити. Тому в першу чергу я б намагалась посприяти цим проблемам.

Вище сказано, всі люди хочуть жити в вільній та мирній країні. Доказом цього є відповіді громадян. Метою політики є мир. Але мир це не тільки відсутність насилля, він сягає набагато далше. Мир подаровано лише тоді, коли повсюди здійснено справедливість. Це є ідеалом, який ніколи не може бути досягнутий на Землі, але попри це метою і завданням політики залишається працювати у цьому напрямку, створювати якомога справедливі умови для того, щоб люди могли жити і розкривати себе у мирі і свободі. Але ми маємо усвідомлювати, що не існує ідеальної дійсності і ще коли-небудь не буде. Кожен устрій, кожне утворення є недосконалим і тимчасовим. Кожна спроба створити остаточні відношення веде до порушення меж влади. Це є ілюзією всіх ідеологій, які мріють про ідеальний кінцевий стан, про рай на Землі і з цієї мети виводять узаконення примушувати інших сьогодні і зараз думати і жити у певний спосіб.

Наші політики теж колись були простими громадянами, чому ж ця думка не супроводжує їх до тепер? Нажаль відповідь знають всі. Совість та проста солідарність чомусь покидає деяких чиновників та депутатів. Їхніми цілями стає майнове збагачення та великі статки і цьому є багато прикладів. Нам всім потрібно вірити, що все налагодиться. Україна ще стане тою країною, якій будуть заздрити всі континенти, країною, якою буде пишатися кожен.

Отож, проведене нами опитування дало нам можливість зробити висновок про те, що кожен громадянин сприймає політику по різному, для когось це просто складова держави, для когось головна тема для обговорення, а комусь політика є сенсом життя. Без сумнівів, політика відіграє важливу роль в житті кожного громадянина. Але яку саме роль, як ми бачимо, залежить від людини. А якщо взяти навпаки, то політика зобов'язана централізуватися на громадянах. Проте, якщо виходити з опитування та думок громади, то бачимо, що це зовсім не так. Ми вважаємо, що краще ставлення народу до політики та її

основних суб'єктів (депутатів та чиновників) лише в одному випадку - якщо саме вони своєю діяльністю почнуть покращувати життя простих людей, тобто не ставити їх нижче себе, а поважати та ставитись належним чином до їхніх проблем.

Література

1. *Норберт Нойгауз. Цінності Християнської Демократії. Що таке політика? / Нойгауз Норберт. [Електронний ресурс] - Режим доступу: http://sd.net.ua/2010/02/18/neuhauz_cinnosti_khristianskoyi_demokratii.html*

2. *Томахів В. Я. Політологічні аспекти державного управління : навч. посіб. / В. Я. Томахів. – Тернопіль : ТНЕУ, 2015. – 224 с*

3. *Чигур Р. Вплив соціально-культурної кризи на самореалізацію особистості в сучасному українському / Руслан Чигур, Анна Таваліка // Світоглядні та соціокультурні засади формування модерної української нації : щоріч. наук. пр. / відп. за вип. Т. В. Гончарук. – Тернопіль : ТНЕУ, 2015. – С. 152-156.*

4. *Світоглядні та соціокультурні засади формування модерної української нації: монографія / Гончарук Т. В., Гнасевич Н. В., Гурик М. І., Рудакевич О. М., Томахів В. Я., Чигур Р. Ю., Шумка М. Л.; кер. авт. кол. О. М. Рудакевич. – Тернопіль : ТНЕУ, 2015. – 255 с.*